Beyond the ivory tower: labor market returns to Greek membership / P. Wesley Routon, Jay K. Walker // Labour. - 2018, nr 2, s. 182-204, rys. tab. bibliogr.

Poza wieżą z kości słoniowej: zwrot z członkostwa w bractwach studenckich na rynku pracy.

Organizacje studenckie spod znaku greckiej litery dzielą się na stowarzyszenia męskie (ang. franternity) i stowarzyszenia żeńskie (ang. sorority). Stanowią one stały element szkół policealnych i uniwersytetów m.in. w Stanach Zjednoczonych. Wielu byłych członków i członkiń takich organizacji odnosi sukcesy zawodowe na różnych polach, także w przemyśle czy w szeregach rządu. Wciąż aktualne stereotypy mówią, że członkowie bractw spod znaku greckiej litery bardziej interesują się towarzyskim aspektem szkół policealnych (imprezowaniem) i częściej mogą zachowywać się w sposób nieodpowiedni. Pytanie, jak zmieniają się studenci po dołączeniu do tych stowarzyszeń, pozostaje nadal bez odpowiedzi. Autorzy artykułu badają doświadczenia byłych członków organizacji studenckich oraz zastanawiają się, czy wiele z konsekwencji członkostwa widocznych w trakcie studiów, jak i dodatkowe zyski z więzi społecznych, przekładają się na wyniki rynku pracy. Rezultaty badania pokazują, że po wprowadzeniu zmiennych kontrolowanych, czyli istotnych czynników, wyniki na rynku pracy byłych członkiń studenckich stowarzyszeń są nieodróżnialne od wyników innych absolwentek szkół policealnych. Jednak w przypadku mężczyzn przynależność do bractwa na studniach łączy się z podwyższonym prawdopodobieństwem samozatrudnienia wynoszącym około dziesięć punktów procentowych oraz pokaźną podwyżką wynagrodzenia. Byli członkowie stowarzyszenia studentów są nie do odróżnienia od innych absolwentów pod względem prawdopodobieństwa zatrudnienia, historii bezrobocia, subiektywnych poglądów na temat pewności zatrudnienia, satysfakcji z pracy i zadowolenia z wysokości zarobków.